

105820

Småplukk fra mitt klipp-arkiv

Av John Sand

Santi-saken.

Den første norske statsborger som ble stilt for tysk domstol i okkupasjons-tiden var sakfører Santi fra Trondheim. Han sto tiltalt for å ha drept en tysk soldat(ikke krigshandling) Etter drapet flyktet Santi fra Trondheim. Han ble gjentatte ganger etterlyst avjøssing-politimesteren i Trondheim. Tilslutt ble Santi arrestert av norsk politi i Oppdal. Straffesaken mot Santi finnes referert i Adresseavisen tirsdag 9.7.40., 1. side. Ifølge referatet sa rettens administrator , oberregierungsrat dr. Ernst : "Tyskerne og den tyske hær er ikke fiender av Norge, men av England." Santis for-svarer h.r. advokat Harald Holthe sa ifølge saksreferatet : "Etter 9. juni 194 er Norge ikke lenger i krig med Tyskland. Det er fred, gudskjelov. Ingen tenker på å gjøre noe anslag mot de tyske besettestropper." Som kjent var h.r. advokat Holthe en av Norges få folkerettskyndige jurister, og han ble benyttet av det norske storting som konsulent i folkeretts-spørsmål.

La meg her tilføye at Adresseavisen tirsdag 13.8.40. gjengir et telegram fra Berlin (NTB). Her heter det bl.a. : "Norge betraktes ikke som en fiendtlig stat."

Også en forræderi-prosess.

Lofotposten 4.8.45 bragte denne melding : " Berit Nilsen (norgesmester i svømming (ikke NS) Hun var siktet for landssvik fordi hun i 1941 hadde vært instruktør for svømmeknappen og var blitt intervjuet av bladet Kornakset. Siktete som lider av benverk i hvirvelsøylen var meget syk og måtte bæres til rettslokalet."

Bistand til fienden ?

Av Helgelands Blad for mandag 18.2.46, side 1, fremgår at frk. M.^E. er idømt 120 dagers-fengsel, en bot på kr. 4.000.- og inndragning på 10.000.- for at hun hadde vært medlem av NS og NSH og dessuten deltatt i et kurs på Jessheim og lært å tilberede sopp. Det må være dette med sopp-tilberedningen som har vært det alvorligste tiltalepunkt.

Hvorfor M.F. ble idømt inndragning må en spekulere på. Jeg kjente henne godt og vet meget vel at hun ikke forlot sin arbeidsplass ved en margarin- fabrikk for å ta arbeide hos tyskerne etter at Norge ble okkupert.

Fortjent takk

I Adresseavisen for lørdag 13.4.40 finnes en kunngjøring fra den tyske kommandant i Trondheim. Her står det ~~følgende~~ bl.a. :

I disse bestrebelses vet jeg meg enig med alle de militære og sivile myndigheter og borgerskapet i Trondheim som jeg har hatt føling med og hos hvem jeg har funnet forståelse og stor imøtekommenhet, - noe jeg ved denne anledning erkjenner med takk."

Weiss, oberst.

Historien om den annen verdenskrig

Av Nordlandsposten 9.3.91 ser jeg at en A. Tidemann tydeligvis har mislikt at jeg her i avisen ved hjelp av dokumentasjoner påviste grove feil i norske og svenske leksika. Bl.a. fordi jeg har fått et forskningsstipend i historie er jeg forpliktet til å legge frem holdbare og nøyaktige opplysninger. At enkelte historieløse personer som fremdeles lever i 1945-års forestillingsverden misliker at seierherrens historie blir korrigert, kan jeg dessverre ikke ta hensyn til.

Min motpart hevder at ofre ved luftangrep oftest får en brå død. Hvor uholdbar hans påstand er fremgår av følgende: «Da amerikanerne slapp atombomben over Nagasaki, ble 40.000 skadet, mens «bare» 36.000 ble drept. De skadde fikk anemier, tarmlbødninger, leukemi og andre kreftformer. Mange stråleskadde kvinner aborterte. Hos dem som bar fosteret fram forekom misdannelser på fosteret. Medisinske sakkyndige har opplyst at de stråleskadde fikk en generell

livsforkortelse.

Jeg vil anbefale herr Tidemann å lese boken «The destruction of Dresden» av den verdenskjente engelske historiker David Irving. Av boken fremgår at de titusener som fikk fosfor over seg brant til døde på en alt annet enn smertefri måte.

Folkerettseksperten Morten Ruud karakteriserer i sin bok «Innføring i krigens folkerett» side 181 de alliertes flyangrep mot tyske byer slik: «- i stor grad må disse aksjoner ansees som rene terrorangrep».

I den første etterkrigstid var det neppe ufarlig å antyde at den «Store» Stalin - også kalt the old onkel Joe - ikke var stort bedre enn Hitler. Jeg kan gjerne skaffe min motpart en førsteside av Dagbladet med en prangende overskrift «Kattynskogen er tyskernes verk». Det er kanskje ukjent for herr Tidemann at russerne nå har innrømmet at det var de som utryddet det polske offiserkorps. Og i Aftenposten 9.2. i år ser jeg at kommunistpartiets tidligere formann, Martin Gun-

nar Knudsen uttaler «I perioden 1917 til 1959 ble 66,7 millioner sovjetborgere utryddet, da er krigens ofre ikke medregnet. Bare i førkrigsåret 1939 skulle 16 mill. sovjetborgere ha blitt utryddet på Stalins ordre. «Vi ble hjernevasket», sier Knudsen. Han var neppe alene om det.

De som driver seriøs historieforskning kommer etter hvert frem til at det slett ikke bare var taperne som begikk grusomheter under siste verdenskrig. Jeg kan her vise til mostandskjemperen Svein Biindheims bok «Nordmenn under Hitlers fane» hvor det på side 15 står: «Krigsbrottsverk gjorde ein seg skuldig i alle leirar. At Waffen SS skulle vere meir kriminell enn andre militære organisasjonar, er det umogleg for meg å innsjå etter det stoffet eg har gjennomgått».

John Sand.